

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2

ข้อที่ 1. เพื่อศึกษา รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปฏิบัติการ จำนวน 4 คน ได้แก่ ดร. พลธาวิณ วัชรพรธำรง ดร.บรรรเจต อุ่นมณีรัตน์ ดร.ณัฐธิดา ลิ้มเฉลิม และดร.สมชาย สังข์สี โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญศึกษารูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model) ที่ผู้วิจัยเคยพัฒนามาแล้วในการวิจัยที่ผ่านมาเมื่อปี พ.ศ. 2553 แต่เนื่องจากระยะเวลาได้ผ่านมานานพอสมควร จึงต้องการทราบว่ารูปแบบดังกล่าวยังคงมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model) โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 คนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model) มีความเหมาะสมแล้ว มีความเป็นไปได้ในการดำเนินการ แต่มีข้อสังเกตว่าเนื่องจากปัจจุบันนโยบายและความเอาใจจริงเอาใจในเรื่องวิจัยในชั้นเรียนที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ไม่ค่อยให้ความสนใจในประเด็นเหล่านี้ ซึ่งต่างจากเมื่อปี พ.ศ. 2552 – 2555 เป็นช่วงที่มีการตื่นตัวอย่างมากเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูและผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น เข้มงวดกดดันและต้องการให้ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ทุกคน การตรวจวัดประเมินคุณภาพทุกระดับมีการกำหนดการวิจัยชั้นเรียนไว้เป็นประเด็นสำคัญและมีการตรวจกันอย่างจริงจัง แต่หลังจากนั้นก็ค่อยๆ ผ่อนคลายและมีนโยบายใหม่เข้ามาแทนที่จำนวนมาก การตรวจประกันคุณภาพก็ไม่เคร่งครัด โรงเรียนจึงไม่ค่อยสนใจดำเนินการวิจัยชั้นเรียนกัน

ข้อที่ 2. เพื่อใช้รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model)

การวิจัยทดลองการใช้รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model) ในการวิจัยนี้ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่สมัครเข้าร่วมโครงการจำนวนน้อยมากไม่เป็นที่ไปตามเป้าหมาย จนไม่สามารถจัดทำเครือข่ายการวิจัยตามโมเดลที่พัฒนาไว้ได้ ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือเชิญชวนโรงเรียนทุกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ โดยส่งผ่านระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-office) ของแต่ละหน่วยงาน คือ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 และ 2 และสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาแต่ละเขตพื้นที่ส่งต่อไปยังแต่ละโรงเรียน พร้อมแนบรายละเอียดให้กับโรงเรียนเป้าหมายเพื่อสมัครเข้าร่วม

โครงการทดลองใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ตอบข้อมูลกลับมาทางระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address)

ผลปรากฏว่า มีโรงเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 1 โรงเรียน และมีครูจำนวน 8 คน (รายละเอียดดังภาคผนวก) จึงไม่สามารถดำเนินการใช้รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนของหมู่บ้านจอมบึง (MCAR Network Model) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้

เมื่อพบว่า การใช้รูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้รับการตอบรับจากโรงเรียนในกลุ่มเป้าหมาย จึงมีคำถามการวิจัยเพิ่มเติมว่าการที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุจากอะไร จึงได้ออกแบบการวิจัยดังกล่าวขึ้นเพื่อต้องการทราบสาเหตุที่แท้จริงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยจึงมีความต้องการทราบข้อมูลที่แน่ชัดและมีผลการวิจัยที่ยืนยันได้ในเชิงประจักษ์ จึงได้ออกแบบการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา พร้อมทั้งสาเหตุการวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 และ 2 และสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสมุทรสงคราม ดังรายละเอียดในวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

3. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของการวิจัยในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 นี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธีคือ การวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิจัยเชิงสำรวจ โดยแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏดังรายละเอียด ต่อไปนี้

3.1 ผลการวิจัยเชิงสำรวจ

ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามโดยส่งผ่านระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-office) ของแต่ละหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 และ 2 และสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยให้ตอบข้อมูลกลับมาทางระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 และ 2 และสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสมุทรสงคราม ส่งต่อไปยังแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหาร และครูตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 290 ฉบับ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

N=290 คน

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	97	33.4
ครูผู้สอน	193	66.6
เพศ		
ชาย	86	29.7
หญิง	204	70.3
วิทยฐานะ		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อันดับ ค.ศ.1	81	27.9
อันดับ ค.ศ.2	63	21.7
อันดับ ค.ศ.3	142	49.0
อันดับ ค.ศ.4	4	1.4
ประสบการณ์ในการทำวิจัยชั้นเรียน		
ไม่เคยทำ	14	4.8
เคยทำ	276	95.2
ประสบการณ์การอบรมทำวิจัยในชั้นเรียน		
ไม่เคยอบรม	90	31.0
1 ครั้ง	77	26.6
2 ครั้ง	38	13.1
3 ครั้ง	34	11.7
4 ครั้ง	31	10.7
5 ครั้ง	17	5.9
เกิน 5 ครั้ง	3	1.0

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนเพศหญิงมีวิทยฐานะอันดับ ค.ศ.3 รองลงมาคืออันดับ ค.ศ.1 ส่วนอันดับ ค.ศ.4 มีน้อยที่สุด มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเคยอบรมเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง รองลงมาคือ อบรม 2 ครั้ง และที่น้อยที่สุดคืออบรมเกิน 5 ครั้ง

3.1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายด้านและภาพรวม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายด้านและภาพรวม

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน	3.54	.62	มาก
ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน	3.13	.85	ปานกลาง
ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.40	.81	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.35	.51	ปานกลาง

จากตาราง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบันมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน			
1. มีนโยบายจาก สพฐ./เขตพื้นที่ ให้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจน	3.92	.82	มาก
2. มีการประเมินจาก สมศ.อย่างจริงจังในผลการวิจัยชั้นเรียน	3.96	.81	มาก
3. มีนโยบายของโรงเรียนชัดเจนในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.97	.80	มาก
4. โรงเรียนมีการกำกับให้เป็นไปตามนโยบายอย่างจริงจัง	3.76	.84	มาก
5. กำหนดให้ผลงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบ	3.34	.95	ปานกลาง
6. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการทางการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู	3.42	.92	ปานกลาง
7. จัดให้มีรางวัลหรือเกียรติบัตรสำหรับงานวิจัยที่เป็นแบบอย่าง	3.08	.99	ปานกลาง
8. จัดให้มีเวทีการแสดงผลงานวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในโรงเรียน	3.02	1.06	ปานกลาง
รวม	3.54	.62	มาก

จากตาราง พบว่า สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีความเห็นในระดับมากที่สุดตามลำดับคือ มีนโยบายของโรงเรียนชัดเจนในการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา มีการประเมินจาก สมศ.อย่างจริงจังในผลการวิจัยชั้นเรียน และมีนโยบายจาก สพฐ./เขตพื้นที่ให้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจน

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านแหล่งศึกษาค้นคว้าวัสดุ อุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยชั้นเรียน ในปัจจุบัน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุ อุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยชั้นเรียนในปัจจุบัน			
9. มีการรวบรวมหนังสือ ตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้เป็นระบบและเพียงพอ	3.19	.89	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
10. มีการรวบรวมงานวิจัยใหม่ๆ บทคัดย่อ ไว้ใช้ในการอ้างอิง	3.11	.96	ปานกลาง
11. จัดให้มีคู่มือสำหรับทำวิจัยชั้นเรียนโดยเฉพาะไว้บริการครู	3.11	.99	ปานกลาง
12. จัดให้มีคณะที่ปรึกษาไว้คอยช่วยเหลือในการทำวิจัยชั้นเรียน	3.08	1.02	ปานกลาง
13. จัดให้มีโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลหรือผู้คอยช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัย	3.62	1.05	มาก
14. มีการจัดบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	3.22	.99	ปานกลาง
15. จัดให้มีศูนย์รวม/สารสนเทศเพื่อการวิจัยชั้นเรียน	3.16	1.07	ปานกลาง
รวม	3.13	.85	ปานกลาง

จากตารางพบว่าสภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุ อุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยชั้นเรียนในปัจจุบัน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นการจัดให้มีโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลหรือผู้คอยช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติต่อการวิจัย
ในชั้นเรียน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน			
16. การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3.00	1.32	ปานกลาง
17. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน	3.37	1.17	ปานกลาง
18. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก ใช้ความรู้ขั้นสูง	3.40	1.14	ปานกลาง
19. การวิจัยในชั้นเรียนควรเป็นเรื่องของผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิจัย	3.76	1.21	มาก
20. ที่ต้องทำวิจัยชั้นเรียนเพราะถูกบังคับจากฝ่ายกำหนดนโยบาย	3.27	1.21	ปานกลาง
21. วิจัยชั้นเรียนที่ทำไม่ได้นำมาแก้ปัญหาในชั้นเรียนจริง	3.43	1.24	ปานกลาง
22. วิจัยชั้นเรียนไม่สามารถส่งเพื่อขอวิทยฐานะได้	3.60	1.25	มาก
23. การทำวิจัยชั้นเรียนเหมาะสำหรับผู้ที่เรียนระดับบัณฑิตศึกษา	3.57	1.24	มาก
24. ครูไม่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.40	1.25	ปานกลาง
รวม	3.40	.81	ปานกลาง

จากตาราง พบว่า สภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น วิจัยชั้นเรียนไม่สามารถส่งเพื่อขอวิทยฐานะได้ และการทำวิจัยชั้นเรียนเหมาะสำหรับผู้ที่เรียนระดับบัณฑิตศึกษาที่พบว่าอยู่ในระดับมาก

3.1.3 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดสรุปได้ ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดด้านนโยบาย

ลำดับที่	ประเด็นเสนอแนะ	ความถี่
1.	นโยบายของ สพฐ. สพท. และ สมศ. ไม่มีความชัดเจนควรมีความชัดเจนเป็นรูปธรรม	19
2.	ควรกำหนดให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนภาคเรียนละ 1 เรื่อง	16
3.	ต้องมีการกำกับ นิเทศติดตามอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง	10
4.	ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ	5
5.	ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การทำวิจัยไม่เป็นแบบแผนเดียวกัน	4
6.	งานวิจัยไม่ส่งผลต่อความก้าวหน้า หรือความดีความชอบ จึงไม่ยอมทำ	3

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่านโยบายของ สพฐ. สพท. และ สมศ. ไม่มีความชัดเจน ควรมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมและควรกำหนดให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนภาคเรียนละ 1 เรื่อง เป็นสิ่งที่ผู้บริหารและครูมีความเห็นที่มีความถี่มากที่สุด

2) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาได้ดังตาราง 8

ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวก สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนในปัจจุบัน

ลำดับที่	ประเด็นเสนอแนะ	ความถี่
1.	แหล่งค้นคว้ามามากมาย เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ต่าง ๆ	55
2.	แหล่งค้นคว้าไม่เพียงพอ เนื่องจากโรงเรียนห่างไกล ระบบอินเทอร์เน็ตไม่ดี	18
3.	มีแหล่งค้นคว้าเยอะแต่ขาดผู้คอยแนะนำว่าแบบไหนถูกต้อง	12
4.	ควรมีตัวอย่างที่ถูกต้องให้มากพอ	5

จากตาราง พบว่า ผู้บริหารและครูมีข้อคิดเห็นว่าแหล่งค้นคว้ามามากมาย เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆ รองลงมาคือแหล่งค้นคว้าไม่เพียงพอ เนื่องจากโรงเรียนห่างไกล ระบบอินเทอร์เน็ตไม่ดีและมีแหล่งค้นคว้าเยอะแต่ขาดผู้คอยแนะนำว่าแบบไหนถูกต้อง

3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับที่	ประเด็นเสนอแนะ	ความถี่
1.	วิจัยชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ดี ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้	55
2.	วิจัยชั้นเรียนดี แต่ครูมีภาระงานมาก สร้างความยุ่งยากให้ครู	25
3.	ไม่น่าทำ ไม่ชอบ	15
4.	การสอบโอเน็ตสำคัญกว่า และเสียเวลาสอน	5

จากตาราง พบว่า ผู้บริหารและครู เห็นว่าวิจัยชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ดี ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้ รองลงมาวิจัยชั้นเรียนดีแต่ครูมีภาระงานมาก สร้างความยุ่งยากให้ครู และเห็นว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่น่าทำ ไม่ชอบ ตามลำดับ

4) ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ การวิจัยชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ครูทุกคนควรทำ การทำวิจัยไม่ควรทำแบบ 5 บท ควรทำวิจัยสั้นๆ ง่ายๆ เพราะครูมีภาระงานมากอยู่แล้ว การทำวิจัยบางครั้งไม่ได้ทำจริงลอกๆ เขามา จึงไม่ได้นำมาใช้แก้ปัญหานักเรียนจริงอยากให้มีส่งงานวิจัยที่ดีมาให้ดูเป็นตัวอย่าง บางโรงเรียนครูสอนเต็มทั้งวันไม่มีเวลาทำงานวิจัย หากจะจัดควรจัดอบรมแบบง่ายๆ และหากสามารถทำวิจัยชั้นเรียนแล้วเด็กทำคะแนนโอเน็ตได้ครูก็อยากจะทำ

จากข้อเสนอแนะในข้อ 1 – 3 และข้อเสนอแนะอื่นๆ ทำให้วิเคราะห์ได้ว่านโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารทุกระดับไม่มีความชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อย ทางออกที่ดีคือควรมีความชัดเจนเช่นการกำหนดให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนและผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะต้องมีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าในอาชีพหรือวิทยฐานะหรือการพิจารณาความดีความชอบที่สำคัญคือเมื่อมีนโยบายที่ชัดเจนแล้วจะต้องมีการกำกับ ติดตาม นิเทศอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของแหล่งค้นคว้าหาความรู้ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความรู้มากพอแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตได้ แต่ก็มีบางโรงเรียนที่ยังมีข้อจำกัดเนื่องจากสภาพโรงเรียนอยู่ห่างไกล ไม่ค่อยมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต แต่ที่สำคัญคือจะต้องมีที่ปรึกษาหรือผู้คอยแนะนำว่างานวิจัยที่มีมากมายนั้นมีชิ้นไหนที่ใช้ได้ เป็นแบบอย่างที่ดีเพราะยังมีความสับสนและขาดความรู้ถึงความแตกต่างระหว่างงานวิจัยทางวิชาการกับงานวิจัยในชั้นเรียน

ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียนแต่มีจำนวนไม่น้อยที่ครูยังขาดเจตคติที่ดีอย่างมาก เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องไม่มีประโยชน์ที่แท้จริง ประกอบกับภาระงานครูในโรงเรียนแต่ละวันมีจำนวนมากอยู่แล้วและงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ทำให้เชื่อได้ว่าจะสามารถทำให้นักเรียนสอบโอเน็ตที่เป็นข้อสอบวัดความสามารถของนักเรียนและใช้สะท้อน

คุณภาพของครูได้ดีพอ ครูบางส่วนจึงคิดว่าควรเอาเวลามาสอนให้นักเรียนมีความรู้ และสอบโอเน็ตผ่านจะดีกว่า

3.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ขึ้น 2 ครั้ง คือกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

เป็นการดำเนินการภายหลังจากที่ผู้วิจัย พบว่าการใช้นวัตกรรมรูปแบบเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้รับการตอบรับจากโรงเรียนในกลุ่มเป้าหมาย จึงมีคำถามการวิจัยเพิ่มเติมว่าการที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุจากอะไร จึงได้ออกแบบการวิจัยดังกล่าวขึ้นเพื่อต้องการทราบสาเหตุที่แท้จริง และต้องการการยืนยันข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณ จึงได้มีการจัดสนทนากลุ่มขึ้น

การสนทนาทั้งกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จัดขึ้นในวันที่ 27 สิงหาคม 2558 จำนวนผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 16 คน โดยผู้เข้าสนทนากลุ่มทั้ง 2 กลุ่มได้ขอให้เก็บข้อมูลเป็นความลับ เพราะเกรงจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้รับทราบข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือเชิญให้ทราบรายละเอียดล่วงหน้าและอธิบายความเป็นมาของการทำวิจัยในครั้งนี้ อีกครั้งหนึ่งก่อนเข้าสู่ประเด็นสนทนา ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้เข้าสนทนากลุ่มบันทึกเสียงและเก็บข้อมูลเป็นความลับเพื่อการวิจัยนี้เท่านั้น

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารโรงเรียน จัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในวันที่ 27 สิงหาคม 2558 เวลา 13.30 น. ถึงเวลา 15.30 น. ณ ห้องสาขาวิชาการบริหารการศึกษา อาคาร 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีผู้เข้าร่วมจำนวน 8 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนและรองผู้บริหารโรงเรียนจากทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ประเด็นข้อคำถาม การสนทนา กลุ่มสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนได้แบ่งประเด็นออกเป็น ดังนี้

1. อยากทราบสภาพจริงๆ ในปัจจุบันว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนว่าเป็นอย่างไรบ้าง
2. สอบถามปัญหาหรืออุปสรรคในโรงเรียนที่ประสบอยู่ในปัจจุบันในฐานะผู้บริหารมีความคิดเห็นอย่างไร
3. เมื่อเห็นปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านี้เราจะมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการแก้ไขได้อย่างไร
4. ความต้องการของโรงเรียนที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนในรูปของเครือข่ายนวัตกรรมตามที่ผู้วิจัยคิดขึ้นมาจะดำเนินการได้มากน้อยเพียงไร ปัญหา อุปสรรคคืออะไร

ประเด็นความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่างๆ ผู้จัดสนทนากลุ่มให้ผู้บริหารโรงเรียนตอบข้อมูลได้อย่างอิสระ ทั้งในประเด็นที่กล่าวมานี้ หรือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารโรงเรียน A แสดงความเห็นว่าเป็นงานที่จำเป็นเพราะต้องทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ผ่านการประเมินของ สพฐ. อีกอย่างหนึ่งคือเกี่ยวข้องกับการเลื่อนวิทยฐานะก็ต้องใช้งานวิจัยใน

ชั้นเรียนงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูรู้ว่าเด็กในแต่ละชั้นมีปัญหาอย่างไร เมื่อทราบแล้วนำมาแก้ไขซึ่งเด็กๆจะได้รับประโยชน์จากปัญหาเหล่านั้นด้วย

ผู้บริหาร B แสดงความเห็นว่: หลายคนอาจคิดว่าวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากแต่ถ้าเราได้ปรับเปลี่ยนให้วิจัยในชั้นเรียนให้มีคุณภาพขึ้นเปลี่ยนรูปแบบ และให้ความรู้ในเรื่องของงานวิจัยมากขึ้นครูก็สามารถทำได้

ผู้บริหาร C แสดงความเห็นว่: ได้เคยทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการทำให้ครูในชั้นเรียนจะสะท้อนถึงสภาพปัญหา จุดประสงค์ เป้าหมายต่างๆ และการวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้เราได้แก้ปัญหาของผู้เรียน

ผู้บริหาร D (โรงเรียนมัธยมขยายโอกาส) แสดงความเห็นว่: ต้องการให้ครูในโรงเรียนให้ความสนใจในเรื่องของงานวิจัยในชั้นเรียน แต่ครูในโรงเรียนจะไม่ค่อยให้ความสนใจเพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวิจัยในชั้นเรียน ทาง ผอ.จึงได้มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องของงานวิจัยในชั้นเรียนแต่ก็ยังเจออุปสรรคต่าง ๆ คือ ครูในโรงเรียนไม่มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ ทางโรงเรียนจึงลงทุนซื้อคอมพิวเตอร์ให้ครู เพื่อให้ครูได้นำไว้เก็บข้อมูลต่าง ๆ โดยทาง ผอ. ก็มีการเชิญวิทยากรมาอบรมในการใช้คอมพิวเตอร์ทำให้ปัจจุบันครูใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น เริ่มมีการเรียนรู้ในเรื่องงานวิจัยมากขึ้น ปัญหาที่พบทางโรงเรียน คือ เด็กมักขาดเรียนบ่อย ส่วนเด็กมัธยมมีเรื่องยาเสพติดเข้ามา เรื่องของการไม่ชอบครูผู้สอน และเรื่องชู้สาวเป็นอันดับหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลให้ผลการเรียนของเด็กมัธยมมีผลการเรียนต่ำ อีกปัญหาของเด็กมัธยม คือ ผลการสอบโอเน็ตต่ำ

ผู้บริหาร E แสดงความเห็นว่: สาเหตุหลักของครูคือ ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเขามองว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก ซับซ้อน และครูในโรงเรียนไม่มีความรู้ในเรื่องของการเขียนวิจัยในชั้นเรียน โดยถ้ามีการทำงานวิจัยครูส่วนใหญ่มักจะก๊อปปี้ในอินเทอร์เน็ต ในสภาพโรงเรียนปัจจุบัน ครูในโรงเรียนถ้าไม่บังคับการทำงานวิจัยจะไม่ทำเพราะขาดความรู้ การแก้ปัญหาคือการให้ความรู้ในเรื่องของการทำงานวิจัย ผอ.ได้กล่าวว่าครูในโรงเรียนไม่ให้ความสนใจไม่ตระหนักถึงการทำงานวิจัยนอกจากระดับผู้บริหาร

ผู้ดำเนินรายการ : ในฐานะผู้วิจัยได้กล่าวว่า กระบวนการทำงานวิจัยหน้าเดียวหรือ 5 บท ยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันไม่เด่นชัดทั้งครูที่จบใหม่และครูที่จบมานานแล้วยังขาดความรู้ในเรื่องนี้และครูอาจารย์ก็ยังกล่าวว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการได้มองปัญหาจากการสอนไปด้วย

ผู้บริหารท่านหนึ่งได้เสนอแนะว่ “ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่มักจะไม่เขียนแผนการสอนซึ่งเมื่อไม่เขียนแผนการสอนก็จะไม่ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ไม่บันทึกหลังสอนทำให้ไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงเกี่ยวกับการสอนของครู” ผู้บริหารอีกท่านหนึ่ง แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ “งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นเพียงให้ครูผู้สอนเขียนบันทึกหลังสอนเพื่อที่จะทราบสภาพปัญหาของผู้เรียนเพียงเท่านั้นก็สามารถนำมาทำเป็นงานวิจัยในชั้นเรียนได้แล้ว”

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามว่ ผลการทำงานวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิทยฐานะเกี่ยวข้องกัน ส่งผลต่อกันหรือไม่

ผู้บริหาร F แสดงความเห็นว่: งานวิจัยในชั้นเรียนกับ การทำ ค.ศ.3 หรือวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ถือเป็นเรื่องวิชาการที่เราต้องทำและมีผู้บริหารอีกท่านหนึ่ง แสดงความเห็นว่: ว่า

งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ครูในโรงเรียนไม่ค่อยทำ เป็นจุดอ่อนที่ครูไม่สนใจเพราะคิดว่าการวิจัยมันยาก

ผู้ดำเนินรายการ : ทำไมครูไม่ค่อยทำงานวิจัยเพราะว่าครูมีแต่ให้ความสนใจกับการสอนและการติวโอเน็ตมาก งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นการมุ่งเน้นและแก้ปัญหาของเด็กให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นแสดงว่าเราต้องทำงานวิจัยในชั้นเรียน แต่ครูยังไม่ให้ความสนใจในการวิจัยดังกล่าว อาจจะมีอีกสาเหตุหนึ่ง ที่ครูยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากแต่ละองค์กรไม่ประสานกัน โดย สมศ. ต้องการอีกอย่างหนึ่ง ครูก็อีกอย่างหนึ่ง ปัจจุบันการประเมิน สมศ. จะช่วยได้เยอะในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนโดย สมศ. จะประเมินจริงๆ โรงเรียนในภาพรวมพร้อมหรือมีความแข็งแกร่งแค่ไหนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนท่านหนึ่ง: “ไม่พร้อมเพราะขาดความเชี่ยวชาญในงานวิจัยโดยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารไม่มุ่งมั่นในเรื่องของวิชาการครูก็จะขาดทักษะในเรื่องนี้ด้วยโอกาสที่จะทำให้งานวิจัยฟื้นคืนขึ้นมาก็ต้องสร้างความตระหนักให้แก่ครูในโรงเรียนโดยผู้บริหารเองก็ต้องเป็นตัวขับเคลื่อนหรือช่วยให้ครูในโรงเรียนตระหนักถึงงานวิจัยมากขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของงานวิจัย”

กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอน จัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในวันที่ 27 สิงหาคม 2558 เวลา 15.45 น. ถึงเวลา 17.00 น. ณ ห้องสาขาวิชาการบริหารการศึกษา อาคาร 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีผู้เข้าร่วมจำนวน 8 คน ประกอบด้วย ครูผู้สอนทั้งที่มีประสบการณ์มากและน้อย จากทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผู้วิจัยได้อธิบายว่าการที่ไม่จัดให้ครูผู้สอนกับผู้บริหารสนทนากลุ่มร่วมกันเพราะไม่ต้องการให้มีลักษณะของการเกรงใจกันหรือเกรงว่าจะมีการจับผิดกัน ข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏในงานวิจัยเพื่อเป็นข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ต่อไป จึงให้ทุกท่านให้ข้อมูลได้เต็มที่และข้อมูลเหล่านี้ผู้บริหารโรงเรียนจะไม่มีโอกาสทราบ จึงมั่นใจว่าไม่มีผลกระทบต่อครูทุกท่าน ทำให้บรรยากาศการสนทนากลุ่มมีความเป็นกันเองในบรรยากาศที่ไว้วางใจกัน

ประเด็นการสนทนากลุ่มจากครูในโรงเรียน

1. สภาพจริงๆ ในปัจจุบันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนทำอย่างไร ทำจริงหรือไม่
2. ถ้าสภาพแบบนี้มีอะไรเป็นปัญหาหรือมีอุปสรรคอย่างไร
3. เมื่อเจอสภาพปัญหาแล้วเรามีข้อเสนอแนะแนวทางอย่างไร

ครูท่านหนึ่ง: ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนจะไม่ทำจริงๆ เป็นการวิจัยหน้าเดียว

ครูท่านหนึ่ง: ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ทำเพื่อต้องการรับการประเมินคือทำเพื่อให้มีส่งเป็นการทำที่ไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของงานวิจัย ครูผู้สอนมีหน้าที่สอนแต่ไม่ได้คำนึงถึงสภาพปัญหาที่สอนว่าเป็นอย่างไร

ครูท่านหนึ่ง: ในการทำงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการทำเพียงเพื่อให้มีส่งครูทุกคนเห็นว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่สำคัญต้องมีการดำเนินเอกสารต่างๆ มากมายทำให้ครูไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยเหล่านี้

ครูท่านหนึ่ง: ทางโรงเรียนทำทุกคนโดยทำเพราะถูกบังคับและเนื้อหาส่วนใหญ่ก็เอามาจากอินเทอร์เน็ตหรือไม่ก็ให้ครูรุ่นใหม่ทำโดยครูเห็นว่าเอกสารต่างๆในงานวิจัยค่อนข้างยุ่งยากจึงไม่ให้ความสนใจในงานวิจัยมากนัก

ครูท่านหนึ่ง: งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหา

ผู้ดำเนินรายการ : ครูหรือผู้บริหารจะเข้าใจผิดว่างานวิจัยในชั้นเรียนต้องทำเป็นวิจัย 5 บท แต่ที่จริงแล้วงานวิจัยในชั้นเรียนจะมี 5 หน้า 10 หน้าก็ได้ซึ่งครูในโรงเรียนไม่ได้คิดเช่นนั้น คิดว่าการทำวิจัยนั้นยุ่งยากต้องหาวิทยานิพนธ์ประกอบ ต้องมีปัญหาก็จะทำวิจัยได้ เมื่อมีปัญหาก็ต้องมีการแก้ไขทำให้ครูในโรงเรียนไม่ค่อยทำงานวิจัยในชั้นเรียน เมื่อเจอปัญหาหรือสภาพปัญหา ครูในโรงเรียนต้องหาทางแก้ไข หาแนวทางในการแก้ไข

ครูท่านหนึ่ง: ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนต้องมีการอบรมเพื่อที่จะทำให้ครูได้รู้ ได้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานวิจัยซึ่งครูในโรงเรียนบางคนอาจยังไม่มีความรู้ในเรื่องของงานวิจัยจึงต้องหาวิธีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับครูในโรงเรียนใครในเรื่องของงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อได้นำมาเป็นความรู้

ครูท่านหนึ่ง: การทำงานวิจัยในชั้นเรียนจะทำ 5 บท ซึ่งแต่ละท่านก็มีความคิดเห็น ความรู้แตกต่างกันออกไปบางท่านบอกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทำวิจัยหน้าเดียวโดยคุณต้องทำให้ได้ตามสภาพปัญหาที่คุณต้องการที่จะศึกษา แต่บางท่านบอกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นทำวิจัย 5 บท สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้มีความคิดที่แตกต่างออกไป

ผู้วิจัย ตั้งคำถามว่า: วิจัยในชั้นเรียนจะมุ่งเน้นไปด้านการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สภาพปัญหาของผู้เรียนต่างๆ นโยบาย หรือการประเมินของ สมศ. มีการกระทบต่อการวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่

ครูท่านหนึ่ง: ถ้ามีนโยบายบอกให้ทำวิจัย โดยให้ สมศ. หรือ สพฐ. มาประเมินก็จะทำอย่างเต็มที่ ทำเอกสารให้ทันการประเมินแต่ถ้าไม่มีนโยบาย หรือ สพฐ. มาประเมินส่วนใหญ่ก็จะไม่ทำ

ผู้วิจัยตั้งคำถามว่า: นโยบายการสอบโอเน็ต มีผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่

ครูท่านหนึ่ง: การสอบโอเน็ตเป็นการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนดีขึ้น แต่วิจัยในชั้นเรียนจะมุ่งเน้นแต่สภาพปัญหาของผู้เรียนอาจจะไม่ใช่เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก็ได้

ผู้ดำเนินรายการ : การที่ครูไม่ค่อยเข้ารับการอบรมในเรื่องของวิจัยในชั้นเรียนมาจากสาเหตุใด

ครูท่านหนึ่ง: ภาระงานในโรงเรียนก็เยอะอยู่แล้ว จึงทำให้การทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ค่อยมีความจำเป็นมากเท่าที่ควร อีกทั้งผู้บริหารก็ไม่ค่อยให้ความสนใจในเรื่องนี้นัก

ครูท่านหนึ่ง: ครูทั้งจบใหม่และจบนานแล้วมักจะบอกว่างานวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานวิจัย 5 บท ซึ่งเอกสารต่างๆ ก็มากมายที่ต้องทำ ทำให้ครูไม่ตระหนักถึงงานวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัย: เราควรทำอย่างไรให้งานวิจัยในชั้นเรียนถึงจะประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี

ครูท่านหนึ่ง: งานวิจัยในชั้นเรียนควรให้มีการกระชับมากกว่านี้ ควรมีรูปแบบหลากหลายให้ครูและงานวิจัยในชั้นเรียน 5 บท ควรให้ผู้ที่มีความรู้ให้คำแนะนำมากกว่านี้ เพราะแต่ละสถาบันการศึกษาจะให้ความรู้ไม่เหมือนกัน บางสถาบันบอกว่าวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นหน้าเดียวหรือ 5-10 หน้าก็ได้ แต่บางสถาบันบอกว่าการวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็น 5 บท

ครูท่านหนึ่ง: เราต้องทำการอบรมในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูในโรงเรียนได้มีความรู้ในเรื่องของงานวิจัยมากขึ้นเพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาอีกอย่างคือการเข้าใจว่าวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็น 5 บท อย่างเดียวทำให้ครูไม่อยากทำวิจัยกัน

สรุปผลการสัมมนา

ผู้บริหารและครู ต่างก็เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะมุ่งเน้นที่การแก้ไข ปัญหาของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ผู้บริหารมักมองว่าครูไม่ค่อยสนใจทำวิจัย เนื่องจากไม่ค่อยมีความรู้ และเห็นว่างานวิจัยเป็นเรื่องยาก สลับซับซ้อน ขาดความตระหนักในความสำคัญ และที่สำคัญถ้าโรงเรียนใดผู้บริหารไม่เอาจริงเอาจังก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในส่วนของครูผู้สอนเห็นว่างานวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญแต่ครูมีภาระงานเยอะมากอยู่แล้ว และนโยบายก็ไม่มีคำแนะนำ ไม่มีการเข้มงวด ขาดการกำกับติดตามในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สพฐ. สมศ. และเขตพื้นที่การศึกษา จึงทำให้ครูไม่สนใจทำเพราะไม่มีผลอะไรจริงจัง อีกประการหนึ่งที่สอดคล้องกันคือครูมักจะได้รับการอบรมให้เกิดความเข้าใจสับสนว่าวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิจัย 5 บท หรือวิจัยเชิงวิชาการ (Academic research) จึงทำให้รู้สึกว่ายาก แม้แต่คนที่เป็นผู้ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเองก็ให้ความรู้ด้านการวิจัยไปคนละทิศละทาง ขาดแบบอย่างและแนวทางที่มั่นใจว่าถูกต้อง นอกจากนั้นนโยบายการสอบโอเน็ต (O-net) ทำให้ครูต้องติวเข้มนักเรียนเพื่อให้สอบข้อสอบได้ เพราะผลสอบมีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบและความก้าวหน้าของผู้บริหารและครูในโรงเรียน และมีผลต่อชื่อเสียงโรงเรียนด้วย การประเมินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะมาดูแค่ว่ามีงานวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่ ครูจึงไปลอกมาจากอินเทอร์เน็ตเพื่อให้มีส่ง จะต้องการก็เรื่องก็หาให้ได้ ที่ผ่านมาก็ทำเพื่อให้มีส่งและประเมินผ่านไม่ได้มีความหมายใดๆ เลย

การที่จะทำให้การวิจัยในชั้นเรียนประสบความสำเร็จจะต้องมีนโยบาย การกำกับ ติดตามที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง มีข้อมูลที่เป็นความรู้ที่ถูกต้องตรงกัน มีที่ปรึกษาที่ดี และงานวิจัยควรเป็นงานวิจัยเล็กๆ ไม่เน้นวิจัยทางวิชาการหรือวิจัย 5 บท